YENİ AFACAN

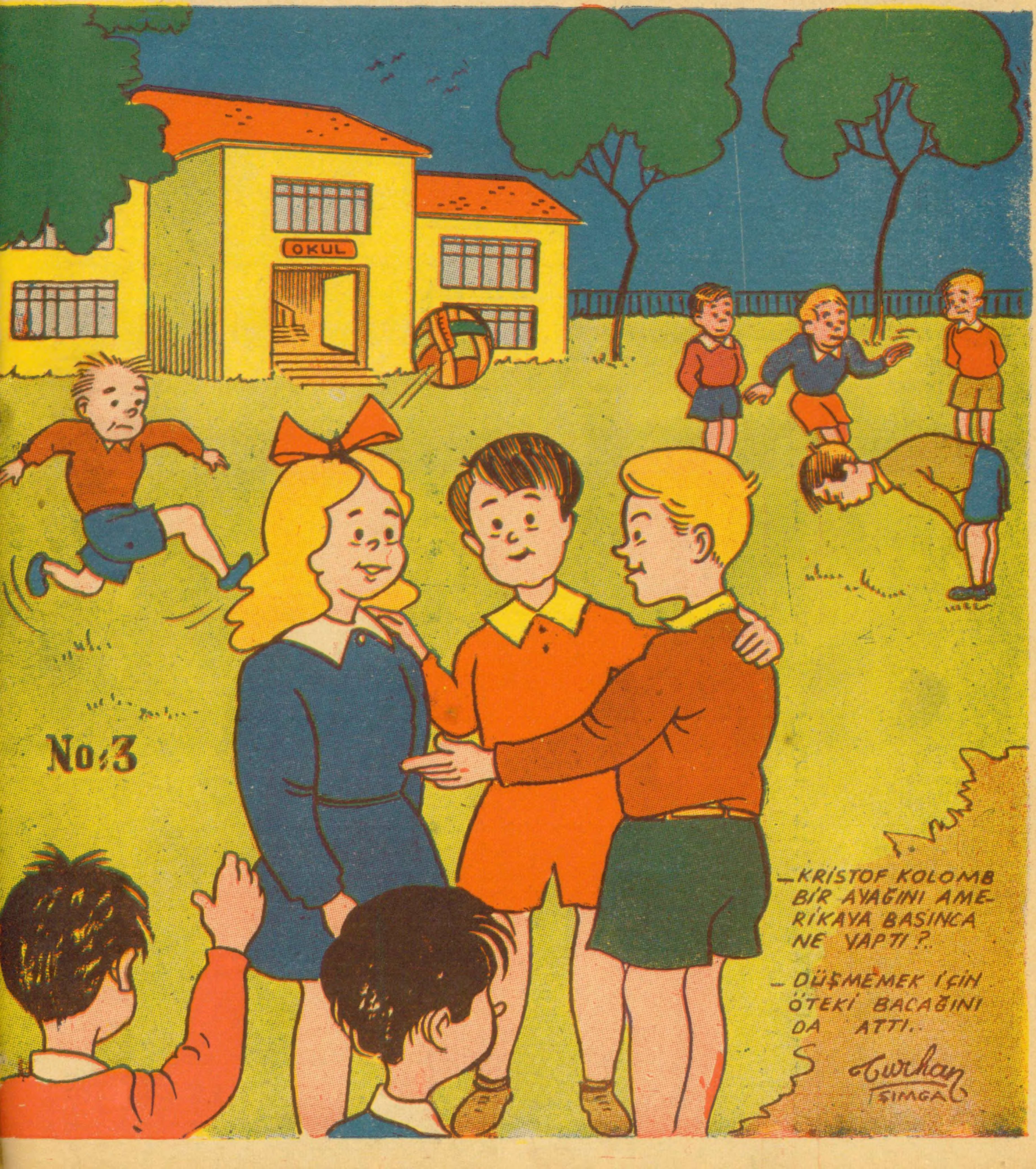
OKUL
No:3
—KRİSTOF KOLOMB BİR AYAĞINI AMERİKAYA BASINCA NE YAPTI ?.
—DÜŞMEMEK İÇİN ÖTEKİ BACAĞINI DA ATTI.
Turhan
SIMGA

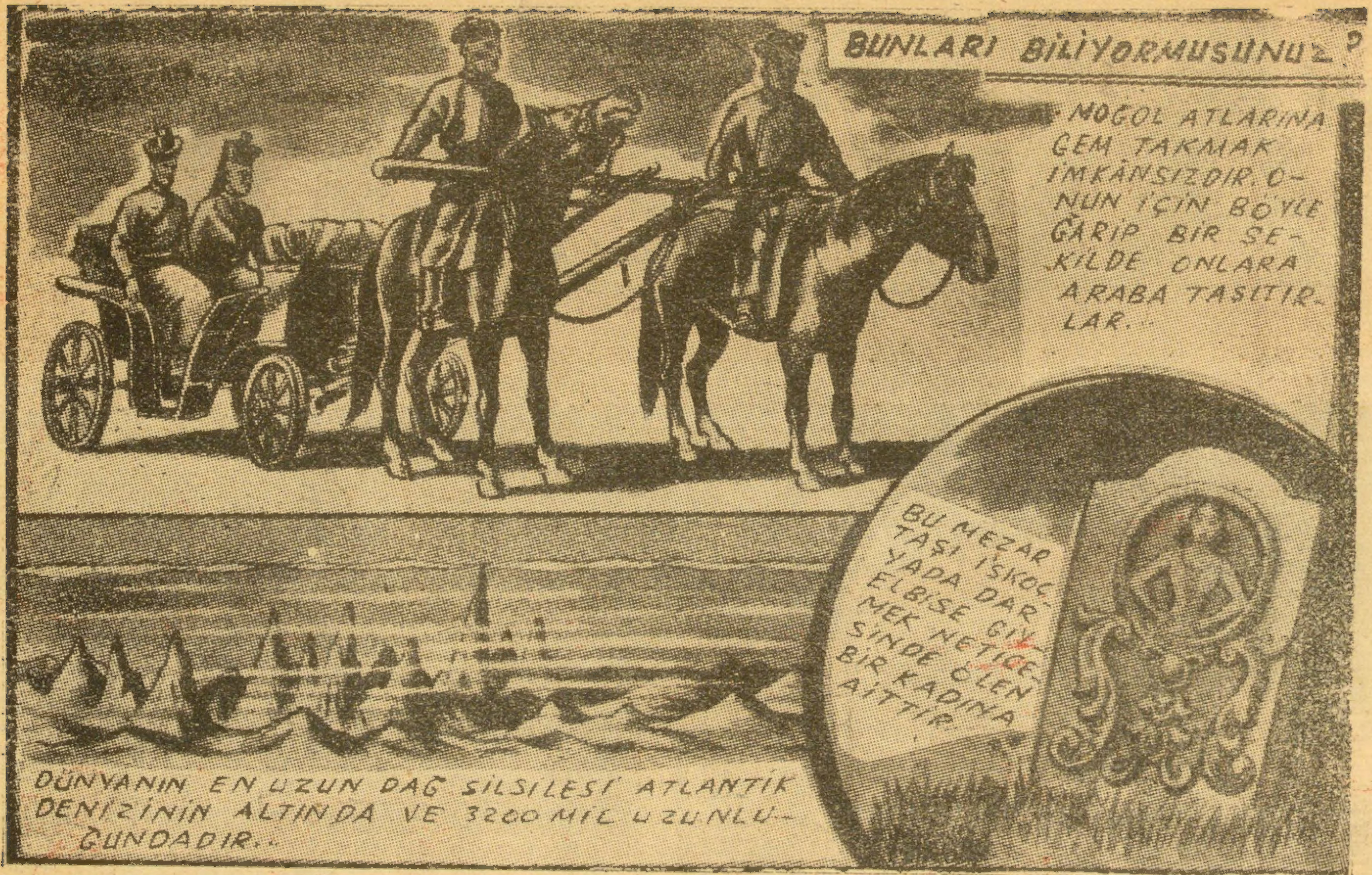

Her daldan bir yaprak

NEZAKET

Afacan, halasına misafirliğe gitmişti. Ev halkı, bu pek terbiyeli ve nazik küçük misafire ne ikram edeceklerini bilemiyorlardı. Hele halası, yemekte boyuna israr ediyordu:

— Yesene oğlum, biraz daha; hatırım için!..

Fakat Afacan, en sevdiği yemekleri bile iki lokma ile geçiştiriyordu. Nihayet halası dayanamadı:

— Galiba bu oğlan iştahsızlıktan muztarip..

Afacan:

— Hayır halacığım, diye cevap verdi. Nezaketten muztaribim!

MELEKLERİN RADYOSU

Afacan, babasına sordu:

— Melekler gökte ne yaparlar, baba?

— Şarkılar, ilâhiler söylerler!

— Ya!.. Demek ki onların radyoları yok!

Meraklı Şeyler

Meyve ve sebzelerin ilk önce nerede yetiştiğini her halde merak etmişsiniz dir. Size bunların bir kaç tanesini söyliyelim:

Sarımsak cenubi Fransada, enginar İspanyada, Kiraz Asyada, Kakao Meksikada, lahana Mısırda, ıspanak Anadoluda. Fasulye Mısırda Nil kenarında, seftali İranda, maydanoz Mısırda, pirinç Habesistanda, zeytin Yunanistanda, ceviz Asyada, çay Çinde. Havuç, mercimek, şalgam, armut Fransada yetişmiştir.

*** 1822 yılında Jorj Stevenson tarafından yapılmış olan birinci lokomotif Londra müzesinde bulunmakta dır. 120 ton ağırlığında olup saate on iki kilometre katedermiş.**

TALKIMLA SALKIM HİKÂYESİ

Aktör Charles Coburn, çocukluğuna dair şöyle bir fıkra anlatıyor:

"Küçükken tiyatroya olan düşkünlüğüm, hastalık derecesinde idi. Hiç bir piyesi kaçırmazdım. Babam da huyumu bildiğinden, bir gün beni karşısına alıp, nasihat etti:

— Oğlum, sakın varyete tiyatrolarına, âdî operetlere gitme! Orada senin yaşındaki çocukların görmemesi gereken şeyler vardır!

Çocukluk bu ya, yasak edilen şeylere karşı duyduğumuz merak artar. Benim de böyle oldu. Elime geçen ilk fırsatta soluğu bir varyete tiyatrosunda aldım.

Babam hakikaten haklıydı. Orada, görmemem gereken bir şeyi, babamı gördüm."

* * *

Eğer bir piyano duvara yakın değilse sesi daha parlak duyulur.

YENİ AFACAN

İDAREHANE
Ankara caddesi NO: 87
Basıldığı yer:
VAKIT YURDU

Haftada bir Pazartesi günleri çıkar.

ABONE ŞARTLARI
Seneliği 52 nusha 800 Kr.
Altı aylığı 400 Kr
Üç aylığı 200 Kr.

AY: 3

KURUŞ 15

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden: M. KIZILTAN Teknik Sekreteri: Selâmi MÜNİR

MEHMETÇİK

Süngü çelik, sen çelik
Pek yamansın nöbetçi
Geziyorsun başın dik,
Pek yamansın nöbetçi.

Kulakların kirişte,
Var mı bir şey bu işte.
Her gelişte, gidişte;
Bize cansın nöbetçi.

Şimşekler midir çakan?
İçini nedir yakan?
Varsa sana yan bakan;
Dünü ansın nöbetçi.

Ziya Vehbi Altürk

—o—

İstanbulun Kurtuluşu

6 Ekim İstanbulun kurtuluş günüdür.

Bundan 28 yıl evvel, zaferden zafere koşan kahraman ordumuz, İstanbula girmiş ve bu mutlu günü sabırsızlıkla bekliyen binlerce halkın coşkun sevinç tezahürlerile karşılaşmıştı.

O gün de, İstanbulda bulunan son işgal kuvvetleri, şanlı bayrağımızı selâmlıyarak İstanbulu terketmişlerdi.

İMTİHANDAN SONRA

Küçük Afacan'a sordular:

— Doğum yıldönümünde, annen baban sana ne hediye alıyor bakalım?

— Hiç bir şey!

— Nasıl hiç bir şey? Öyle şey olur mu?

— Oluyor işte.

— Neden?

— Doğum yıldönümüm, hep imtihanlardan bir kaç gün sonraya rastgeliyor da ondan..

"Yeni Afacan" ın teşekkürü

Bir çok okuyucularımızdan yüzlerce mektup aldık. Hepsi de yeni Afacanın çıkışını tebrik ediyor ve bu mecmuayı çok beğendiklerini söylüyorlar.. Hepsine ayrı ayrı teşekkür ederken, bu vesile ile her istediklerini yerine getireceğimizi bildirmekle bahtiyarız.

Esasen ilk sayımızda bunu belirtmiş ve Afacanın bizim değil, okuyucuların mecmuası olduğunu söylemiştik. Bütün sahifelerimiz yazılarına ve her türlü isteklerine açıktır. Şu müjdeyi de verelim ki, en olgun çocuk mecmuası olacaktır.

Afacan'ın gelecek sayılarında, yurdumuzun bir çok tanınmış yazarları ve şairleri, öğretmenleri ..., sizi ilgilendirecek en güzel ve faydalı yazılarını, hikâye ve şiirlerini okuyacaksınız.

Ayrıca birkaç ressamımız da, en iyi eserlerini mecmuamızda neşretmeyi şimdiden vaadetmiş bulunuyorlar.

Umduğundan fazla rağbet kazanan ve çok sevilen Yeni Afacanda pek yakında bu hususta fazla tafsilât verilecektir.

GRUP RESİMLERİNİZİ BİZE GÖNDERİNİZ!

Yeni Afacan, okulda arkadaşlarınızla birlikte çektirdiğiniz resimlerin klişelerini y a p t ı r ı p basacak. Ve sizi diğer okuyucularına tanıtmak fırsatını verecektir.

Göndereceğiniz resimler net olmalıdır. Bu resimlerin kalabalık olanlarını tercih ediniz. Yakında faaliyete geçecek olan foto servisimiz de bu yolda çalışacaktır.

HASTAYMIŞ!

— O kadar hastayım ki doktor, ölsem diye bakıyorum.

— Ne âlâ; beni çağırdığınıza çok iyi etmişsiniz. Arzunuzu yerine getirmek benim sanatımdır.

KURBAĞA İLE ASLAN

Avcıların ağır surette bacağından yaraladığı bir aslan, sürüne sürüne bir göl kenarına kadar gelebilmişti. Onu, bu acınacak durumda gören bir kurbağa:

— Aslanım, istersen sırtıma bin de, seni karşıya geçireyim! diye ona yanaştı.

Aslan acı bir tebessümle güldü:

— Ayağımdaki şu koca yara beni öldürmez ama, senin bu sözün öldürebilir.

İKİZ...

Kadın:

— İki kardeş birbirinize ne kadar benziyorsunuz? Sen hangisisin?

Çocuk:

— Burada olanı, benim..

Yedi Başlı Ejder

BÜYÜK ŞARK MASALI

— Peki, dedi. Ve onu serbest bıraktı. Tavşan çalıların arasında kayboldu. Hakikaten biraz sonra iki yavru getirdi. Demek tavşan doğru söylüyor muş. Yavrular da öyle güzel, öyle cana yakın şeylerdi ki.. Avcı bunları öldürmeye veyahut kesmeğe kıyamadı. İkisini de çantasına koymak istedi. Fakat sığmadılar. Nihayet iki sini de serbest bıraktı. Bir de ne görsün, tavşan yavruları yürürken avcıları takip etmiyorlar mı?

Oh.. İki tavşan peşlerinde ilerken birdenbire karşılarına bu sefer de bir tilki çıktı. Tilki kurnaz bir hayvandır. Avcının silâhı üzerine çevirdiğini görünce delikanlıya yalvardı, yakardı:

— Kıyma canıma sana iki yavru getireyim. Dedi.

Hakikaten avcının gözü önünde çalılıklara dalan tilki iki yavruyu getirip teslim etti. Fakat tavşan, tilki bir arada olur mu? Ne yapalım diye iki kardeş kol kola, ilerliyorlardı. Bu aralık karşılarına sırasile evvelâ bir kurt sonra bir ayı, daha sonra bir arslan çıktı. Onları da korkuttular. Onlar da ikişer yavru getirince yavruların sayısı tam 8 i bulmuştu.

Avcılar yemeklerinin bir kısmını bu yavrulara verdiler. Hepsine ayrı ayrı tenbihte bulundular:

— Sakın birbirinize fena gözle bakmıyacaksınız. Kardeş kardeş arkamızdan gelecekşiniz.

Hayvanların en büyüğü olan iki arslan hemen avcıların önüne gitti.

— Siz merak etmeyiniz, efendimiz, dediler. Biz varken hiç bir fenalık olmaz. Size de fenalık gelmez.

Ancak avcıların yanında az yemek vardı. Hayvanlarla birlikte çarçabuk yemekleri yediler. Erzaksız kaldılar. Şimdi ne olacak?

Yazan: Sabri YILDIRIM

— 3 —

— Tilkiler açık gözlüğü ile tanınmıştır. Haydi gidiniz. Bize yiyecek bulunuz olmaz mı?

Küçük yavrular yavaşça mırıldandılar.

— Uzakta bir köy vardır. Orada güzel tavuklar bulunur. İşte o köy de uzaktan görünüyor.

Avcılar önde; tilkiler arkada köye vardılar. Kendilerine ve yanlarındaki yavrulara yiyecek arayıp buldular. Tıka basa karınlarını da doyurdular.

* * *

İki kardeş artık ayrılık zamanının geldiğini anlamışlardı. Biraz daha etrafta gezdiler Köy dışında büyük ağacın başına geldiler. Babalıkları tarafından verilmiş olan kamayı ağaca sapladılar. Kucaklaştılar. Öpüştüler. Biri güneşin doğduğu tarafa biri de güneşin battığı tarafa gidecekti. Birbirlerine haklarını helâl ettiler ve ayrıldılar. Dört yavruyu bir kardeş, diğer dört yavruyu da bir kardeş almıştı.

Küçük kardeş hayvanlarile az gitti, uz gitti ufacık bir kasabaya geldi. Şehir baştan başa matem bayraklarile donanmıştı. Bir şeyden haberi olmayan delikanlı doğruca bir hana girdi ve bir oda istedi.

Oda çok muntazam değildi. Delikleri vardı. Tavşan deliği görür görmez sevindi. Çünkü başını uzatmış yan taraftaki dükkânda bulduğu enginarları çoktan yemeğe başlamıştı.

Tilki de bir an içinde gözden kaybolmuş bir tavuk ile bir horoz yakalayıp mideye indirmişti bile.

Kurd, ayı ve arslan büyüktüler. Delikten istifade edemediler. Çocuk hancıya yalvardı yakardı. Bunları da hancı önüne katarak çayıra götürdü. Orada bir leş vardı. Leşi yiyip bunlar da karınlarını doyurdular. Yemekten sonra aklı başına gelen çocuk hancıya matem bayraklarının sebebini sordu:

— Yarın padişahın kızı ölecek?

— Hasta mı?

— Hayır.. Fakat ölecek.

— Bu da ne demek?

— Ne demek olacak. Şu karşıdaki yüksek tepede bir ejderha vardır. Her sene buraya bir genç kız adak edilir. Adak edilmediği yıllar memleket harap olur. Seller basar, şimşekler çakar, yangınlar olur. Velhasıl memleketin başına felâket gelir. Bütün genç kızların hepsi verildi. Şimdi sıra padişahın kızında. O da yarın ejderhaya verilecek.

— Böyle ejderhaya neden ehemmiyet veriliyor. Onu mahvetsenize.

Onu mahvetmek istiyoruz ama öyle kahraman nerede? Padişahımız ejderhayı öldürecek olan kahramana kızını vermeği vadetmişti. Öldükten sonra saltanatını da miras olarak bu kahramana verecek.

Avcı sustu. Ertesi gün yanına yavruları alarak dağa çıktı.

Dağda güzel bir mabed vardı. Mabed içinde de üç bardak su bulunuyordu. Tılsımlı olan bu suların yanında şu levha asılı idi:

— Kim bu üç bardak suyu bir yudumda içerse dünyanın en kuvvetli adamı sayılır. Hemen mabedin kapısındaki kılıcı alsın. **(Devamı var)**

Çocuk Artistlerimiz

Güler Kıpçak

BİR gün Güler'lere bir çok misafir gelmişti. Hepsi de yaşlı kadın ve erkeklermiş. Salona geçmişler, Gülerin anne ve babasiyle konuşmaya başlamışlar. Aradan saatler geçmiş, Gülerin canı sıkılmış; öyle bir kenarda sus pus oturmaktan bıkmış. Bakmış ki, kendisine ne bir şey soran var, ne de konuşan. Dayanamamış, usulca kalkıp dışarı çıkmış.

Defterinden kâğıt koparıp, üç tane güzel kayık yapmış; sonra da erkek misafirlerin bir kenarda duran hasır şapkalarından en beğendiğini seçip, içine su doldurmuş. Cici bici üç kayık hasırdan havuzun içinde epeyce yüzmüş. Güler de onları hayran hayran seyretmiş. Fakat birden işler değişmiş. Hasır havuzdaki su gittikçe eksilmeğe başlamış. Güler ne yapsın, elinden ne gelir ki?..

Su, eksilmiş, eksilmiş ve nihayet bitmiş. Kayıklar, havuzun dibine oturduğunda, havuzdan da artık bir hayır kalmamış. Güler, yaptığı işin farkına varmış amma, artık elden ne gelir ki? Posası çıkmış portakala dönen ezik büzük şapkayı almış, eski yerine, şapkaların arasına koyarak, bir köşeye çekilmiş ve içinden kıs kıs gülerek, şapkanın sahibini beklemeğe başlamış.

Misafirlerin gitme zamanı gelmiş ve salondan çıkmışlar. Şapkalarını, paltolarını alarak çıkmağa başlamışlar. Güler uzaktan, yüreği ağzında, şapkayı giyecek kimseyi beklemiş durmuş. Şapkanın solunda kini almışlar, sağındakini almışlar; bir türlü onu alıp, başına geçiren olmamış.

Nihayet evde misafir namına kimse kalmayınca, Gülerde şafak atmış. Eyvah! Şimdi ne yapacak? Şapkayı eline almış; başını masum kuzular gibi önüne eğerek, gözlerini kısmış ve son derece müteessir bir halde, babasının karşısına dikilmiş:

— Babacığım, bu şapka sizin mi?

Hiç sinirli olmayan, şen şâtır Kâni Kıpçak, hâlâ üzerinden sular sızan şapkayı eline almış, evirmiş, çevirmiş ve gözlerini son haddine kadar açıp:

— Evet, diye cevap vermiş. Bir zamanlar böyle bir şapkam vardı. Amma onu, yalnız şapka olarak kullanırdım; su kabı olarak değil!..

Ve Güleri dizine yatırarak, güzel güzel okşamağa başlamış.

Bu hâdise iki sene evvel olmuş. Bunu bana Güler anlatınca, dayanamadım, gülmeğe başladım. Benimle birlikte o da gülmeğe başladı. Sonra sordum:

— Aradan iki sene geçmiş demek. Artık kocaman olmuşsun. Şimdi de öyle şeyler yapıyor musun?

— Hayır, hiç yapar mıyım? Şimdi İngilizce ve piyano derslerime çalışıyorum.

— Hangi okula gidiyorsun?

— Taksim İlkokulu dördüncü sınırına..

— Dünyada en çok sevdiğin üç insan kimdir ?

— Annem, babam ve öğretmenim Perihan Onur.

— İyi bir çocuk neler yapar Güler? Birer birer say bakalım!

— İlk önce temizliği sever, sabahları dişlerini fırçalar, ayakkabılarını parlatır. Sonra büyüklerini sayar, küçüklerini korur. Fena şeyler yapmaz, pis şeyler yemez ve okuldan çıkınca doğru evine gider; sokaklarda oynamaz. Derslerini de hiç ihmal etmez, muntazam çalışır.

— En çok sevdiğin hayvan hangisidir ?

— Kedi. Amma yalnız bizim Sarman'ı severim; öbürlerini sevmem.

— Büyüyünce tanınmış bir artist olmak ister misin?

— Tabiî isterim..

Geçen sene babasının çevirdiği (Ölünceye Kadar Seninim) filmindeki rolünü muvaffakiyet ve büyük bir tabiilik ile yapmış olan Güler, istikbalin sinema yıldızlarından biridir. Babası şimdi yalnız onun için bir senaryo hazırlamaktadır.

1941 yılının Kasım ayında bir Cuma günü sabah saat dokuzu beş dakika geçe dünyaya gelmiş olan Gülerin boyu 1,31, kilosu 30 dur. Kahverengi saç ve gözlü küçük Kıpçak, renklerden maviyi, çiçeklerden de menekşeyi sevmektedir.

Orhan Elmas

Hediyeli Müsabaka

Herkesin iştirak edebileceği bu müsabaka kolay ve külfetsizdir. Mecmuamızın her sayısında bulacağınız müsabaka kuponlarını kesip saklayınız. Bunlar yirmi kupon olunca idarehanemize getirecek ve karşılığında numara alacaksınız. Bu numaralar, mecmuada ilân edeceğimiz bir günde noter huzurunda çekilecek ve kazananlara aşağıdaki ikramiyeler verilecektir. Taşra okuyucularımız kuponlarını posta ile bize göndereceklerdir. Alacakları numara, mecmuamızda neşredilmek suretile kendilerine bildirilecektir.

İkramiyeder şunlardır:

3 adet radyo
3 adet pardesü
2 bisiklet
5 cep radyosu
3 adet 5 numaralı top
4 adet dolma kalem
20 adet tükenmez dolma kalem.
30 adet bir kiloluk lokum
20 adet kolonya şişesi
100 adet resim albümü
100 adet muhtelif romanlar.

Müsabaka Kuponu: 3

Afacan Bayram Yerinde

1 — Afacan, bayramın ilk günü erkenden uyandı. Cici elbiseuerini giydi. Ne kadar akrabası varsa, öğleden evvel hepsini ziyaret ederek ellerini öptü. Cebini şişiren bayramlıkları eritmek için, doğruca Cinci meydanındaki bayram yerine gitti. Salıncaklar, atlıkarıncalar, çoktan işe başlamışlardı.

2 — Afacan'ın gözleri parladı. Topladığı paraların altından girip, üstünden çıkmağa karar verdi. Bayram yerinde kaç çeşit eğlence varsa, hepsini denedi. Bunlar yetişmiyormuş gibi, bir taraftan da leblebi, şeker, simit, boşa, şıra, kestane gibi şeylerden neye rastladıysa, alıp midesine indiriyordu.

3 — Sıra, telde kaymağa gelmişti. Halkaya yapıştı. En yüksek noktadan kendisini aşağıya bıraktı. Günün kahramanı sayılan Afacan, oraya toplanan bir sürü mahalle çocuğuna görülmedik bir numara yapmayı düşündü: İki elile yapıştığı halkadan bir elini bıraktı.

4 — Telin tam ortalarına gelince, yediği abur cuburdan midesi bozulan ve gözleri kararan Afacan'ın kuvveti kesildi; ne olursa olsun diyerek elini bıraktı. O sırada telin altından karşı tarafa gelmek isteyen bir mısırcının kazanına düşmesin mi? Yüzü, gözü pancar gibi haşlandı.

ZARARLI BİR İNAT

Nasreddin Hoca ile karısı arasında eşeğe yem vermek yüzünden bir kavga çıkmıştı.

Hoca, karısına:

— Eşeğe sen yem vereceksin! diyor; karısı da:

— Hayır, illâ sen vereceksin! yine inat ediyordu.

Nihayet Hoca şu teklifi ortaya attı:

— İkimiz de ağzımızı kapayalım; kim önce konuşursa eşeğin yemini o verecek!

Kadın bu teklifi kabul etti. Fakat sonradan konuşmadan duramıyacağını anlayınca, bir komşusuna giderek, Hocayı evde yalnız bıraktı.

Biraz sonra evi tenha ve sessiz gören hırsızın biri içeri girip öteberi çalmağa başladı. Hoca bunu görüyor; fakat karısiyle iddialı olduğu için, ağzını açamıyordu. Öyle ki, hırsız adamakıllı eşyayı kaldırıp gitmişti.

Bir müddet sonra, komşusundan dönen Hocanın karısı, evini tamtakır bulunca, yüksek sesle Hocaya bağırdı:

— Eyvah! Ne oldu, bizin evi kim soydu?

Hoca hemen yerinden fırlıyarak:

— Ağzını açtın karı! der. Haydi git, eşeğin yemini sen vereceksin!

Hayvanların Zekâsı

Afrikada Madagaskar adasında tamamile serbest gezen köpek sürüleri vardır.

Orada "Kayman,, denilen bir nevi timsah vardır ki köpeklerin düşmanıdır. Kayman köpek avlamak için fırsat kollar

Köpekler başıboş bir halde gezintilerinde ekseriya kaymanların bulundukları ırmak veya bataklık araziden geçerler. Kaymanların köpekleri daima beklerler. Fakat köpekler o kadar budala değildir. Kaymanleri şaşırtmak için bakınız hangi hileye müracaat ederler. Köpeklerin bir kısmı ırmağın pek kenarına gelip avazları çıktığı kadar havlarlar.

Tabiidir ki Kaymanlar köpek sesinin geldiği tarafa hepsi birden koşarlar ve suyun üzerinde müthiş ağızları görünür. Bunun üzerine köpekler başka tarafa koşmağa başlarlar ve kaymanlardan biraz uzaklaşınca hep birden ırmağı geçerler.

Sayın okuyucularımıza müjde,

Pek yakında çıkaracağımız Afacanın Özel sayısını şimdiden bayiinize ısmarlamayı unutmayın. Fiyatı yalnız 15 kuruştur.

Otomobil biraz gittikten sonra, bir evin önünde durdu. İçindeki adam indi. Kırpaç, otomobilin tekrar hareketini bekledi. Fakat bu gittikçe gecikiyordu. O zaman, seyahate çıkan bir insanın bir yerde bu kadar beklemesinin doğru olmıyacağını düşünerek, otomobili takipten vazgeçti ve otomobilden ipi kurtararak, arabasile oradan uzaklaştı.

Birden karşısına Topaç çıktı. Gülerek geliyordu. İki koltuğunun altında da birer uzun ve enli tahta parçası ve yanındaki köpeğinin ağzında bir tayyare pervanesi vardı. Topaç hemen:

— Bak, dedi. Ben, seyahat için herşeyi hazırladım. Bu tahtaları, kanat gibi arabamıza takacağız; şu da pervanesi. Oldu sana bir tayyare.. Haydi, durmıyalım, işe başlıyalım.

Biraz sonra tayyareleri hazırlanmış ve onlar da içerisine binmişlerdi. Şimdi seyahate hazır bulunuyorlardı.

III

Neticesi iyi olan bir kaza

Kanatları ve pervaneyi arabaya taktıktan sonra, tayyarelerini gene eskisi gibi ayakla yürütmeğe başladılar. Şimdilik sür'atleri onlara çok hızlı geliyordu. Çünkü kendilerini tayyarede sanıyorlardı.

Böyle giderken bir kara oldu: Sevinçleri içinde gözlerine hiç bir şey gözükmüyordu. Birden yolda bir adama çarptılar. Adam fena halde kızmıştı. Elindeki bastonu ile şapkasını bırakarak, geri geri bir çekildi; yumruklarını sıktı ve arabaya nişan aldı. Halinden bir boksör olduğu belliydi. Bunu, attığı yumruk ta gösterdi. Çünkü, boksör bir yumruk vurunca araba yuvarlandı. O zaman şiddetten aldığı kuvvetle pervane dönmeğe ve tayyare yükselmeğe başladı.

Kırpaçla Topaç, yaptıkları bu kazadan çok korkmuşlardı. Yumruğun kendi kafalarına ineceğini zannederek, başlarını önlerine iğmişlerdi. Fakat birdenbire havalanınca, neye uğradıklarını şaşırmışlardı. Neden sonra vaziyetin farkına vardılar ve sevinçlerinden ağızları kulaklarına vardı.

Hayretleri biraz geçince, etraflarına göz gezdirdiler. Çok yüksekte bulunuyorlardı. Hem de öyle hızlı gidiyorlardı ki.. Altlarında evler ve birer nokta halinde kalan büyük binalar sürü sürü kaçıyor, bir çok yerleri bir anda geçiyorlardı.

Böyle bir müddet gittiler. Kaç saat olduğunu bilmiyorlardı. Fakat epeyce zaman geçmiş olacaktı. Çünkü hava gittikçe kararıyor, akşam oluyordu.

Birdenbire sür'atlerinin azaldığını hissettiler. Aynı zamanda alçalıyorlardı da.. Şimdi âdeta düşer gibi oluyorlardı. İkisi de korku içinde bulunuyorlardı. Ya tayyareleri parçalanırsa?

Korktukları netice birdenbire başlarına geldi: Büyük bir sarsıntı ile bir yere çarptılar ve bir an içinde daha karanlık bir yere düştüler: Tayyarelerinin çarptığı bir bacadan içeri düşmüşlerdi.

IV

Ocakta geçirilen geceden sonra

Ocağa düştükten sonra, güzel bir kurum banyosu yaparak, diğer taraftan çıktılar. Burası, küçük bir odaydı. Ocağın yanındaki bir lâmba, içerisini aydınlatıyordu. Biraz ötede, ufak bir kar yolada bir çocuk uyuyordu.

Topaç, etrafına bakındıktan sonra, biraz ilerlediği zaman, Kırpaç onu kolundan tuttu ve kulağına eğilerek şunları fısıldadı:

— Dur, bak şurada bir çocuk uyuyor. Gürültümüze uyanır, bizi bu kıyafetimizle ocak anası sanarak korkar falan da, başımıza bir iş çıkar. İyisi mi, gel burada sabahı edelim.

Bereket versin sabah çabuk oldu. Biraz sonra horozlar ötmeğe başladı. Daha sonra da odanın pencerelerinden içeri aydınlık girmeğe başladı.

Topaç'la Kırpaç, acaba ne olacak diye endişe ile dururlarken birden odanın kapısı açıldı içeriye bir hizmetçi girdi. Çocuğu uyandırmağa geldiği belliydi. Fakat daha içeri bir adım atmıştı ki, Topaç'la Kırpaçı görerek bir çığlık kopardı ve düştü, bayıldı.

(Devamı var)

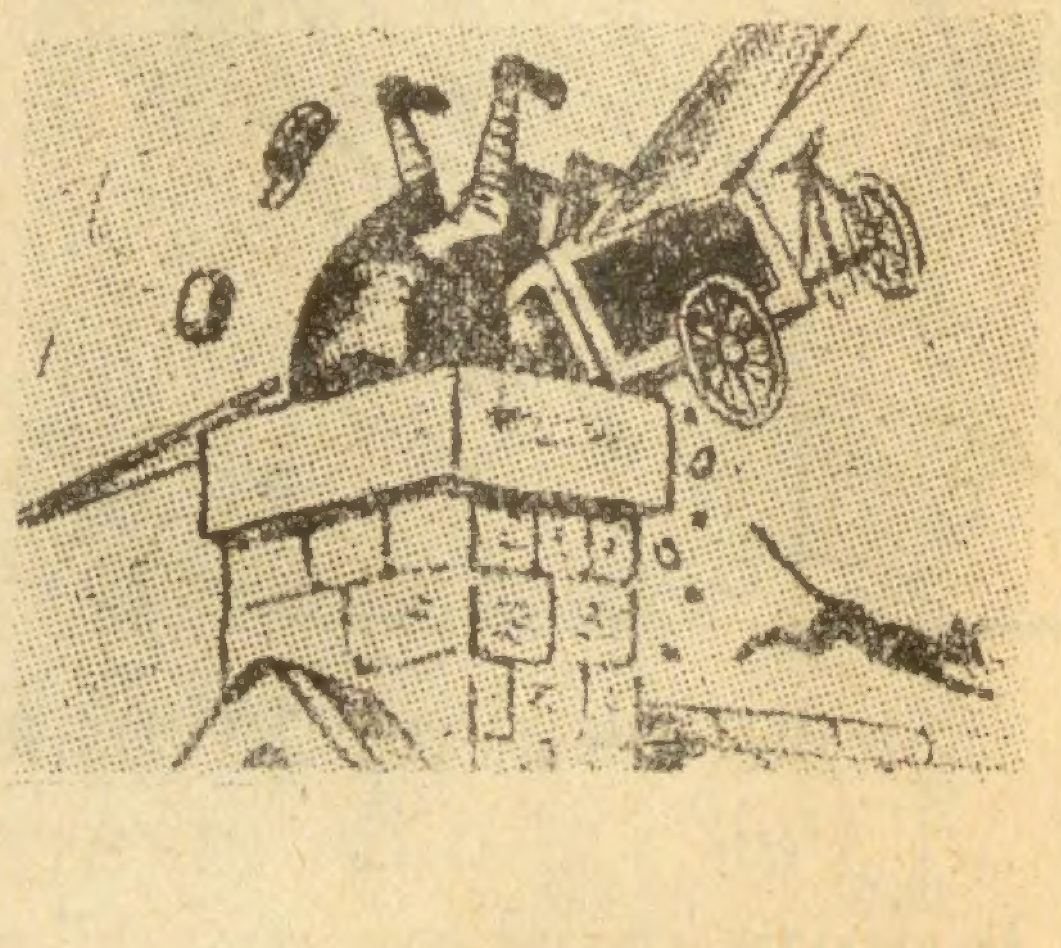

OYUNLAR

TİLKİ VE TAVUKLAR

Oyun yeri: Her yerde oynanır.

Oyuncular: 10 — 30 kişi.

Oyunun tarifi: Oyunculardan biri tilki, ötekileri de tavuk olurlar. Yalnız tilkinin belli olabilmesi için, koluna bir bez bağlanır. Tilki ayrı bir tarafa; tavuklar da tilkinin göremiyeceği bir yere saklanırlar.

Oyuna başlandıkta; tavuklar yerlerinden fırlıyarak, tilkiyi aramağa başlarlar. Şayet bu esnada tilkiyi gören olursa: "TİLKİ BURADA!" diye arkadaşlarına bağırarak haber verir. Bunun üzerine tavuklar yine saklanırlar ve bir taraftan da tutulmamak için tetikte bulunurlar. Tavuklar tarafından görülmüş olan tilki, yerinden çıkarak, onları aramağa ve kovalamağa başlar. Kimi yakalarsa, o tilki olur ve yeni tilkiye bir ceza tertip edilir.

İstenilirse, oyuna yeniden başlanır.

(İlyas Sınal'ın "Oyun Kitabı"ndan

Sevgili Okuyucularımızın Köşesi

A T A T Ü R K

Bir çiçek açıldı,
Yurda nurlar açıldı.
16 Mayıs 1919;
Gemi Samsun'a açıldı.

19 Mayıs 1919;
Ata geldi Samsun'a.
Yurtta güneş parladı,
Bütün Türkiye'yi sardı.

30 Ağustos sabahı;
Düşmanlar hep kaçıştı.
Çelik kollar savaştı,
Dağlar, tepeler aştı.

10 Kasım 1938;
Yurda karanlık çöktü.
Bayraklar yarı oldu,
Ata dünyadan göçtü.

Yaşar Diktürk

* * *

YENİ AFACAN'A

Cuma günleri çıkar,
Bize neş'eler saçar.
Çocuklar kapışırlar,
Güzel sesli Afacan.

Adına bakmayın siz,
O yapamaz hiç bizsiz.
Koymaz bizi bilgisiz,
Bilgili, şen Afacan.

Tamer Karabuğa

A K Ş A M

Güneş indi dağların,
Ardına birden bire;
Ay yükseldi tepede,
Akşamın dostu diye.

Sanki siyah bir örtü,
Bütün yeri örtmüştü.
Etrafa bu yüzden,
Bir karanlık çökmüştü.

Evlerin camlarından,
Sızan bazı ışıklar;
Sokağın matemini,
Yalayıp geçiyorlar.

Günseli Çulpan

KOLAY RESİM DENEMESİ

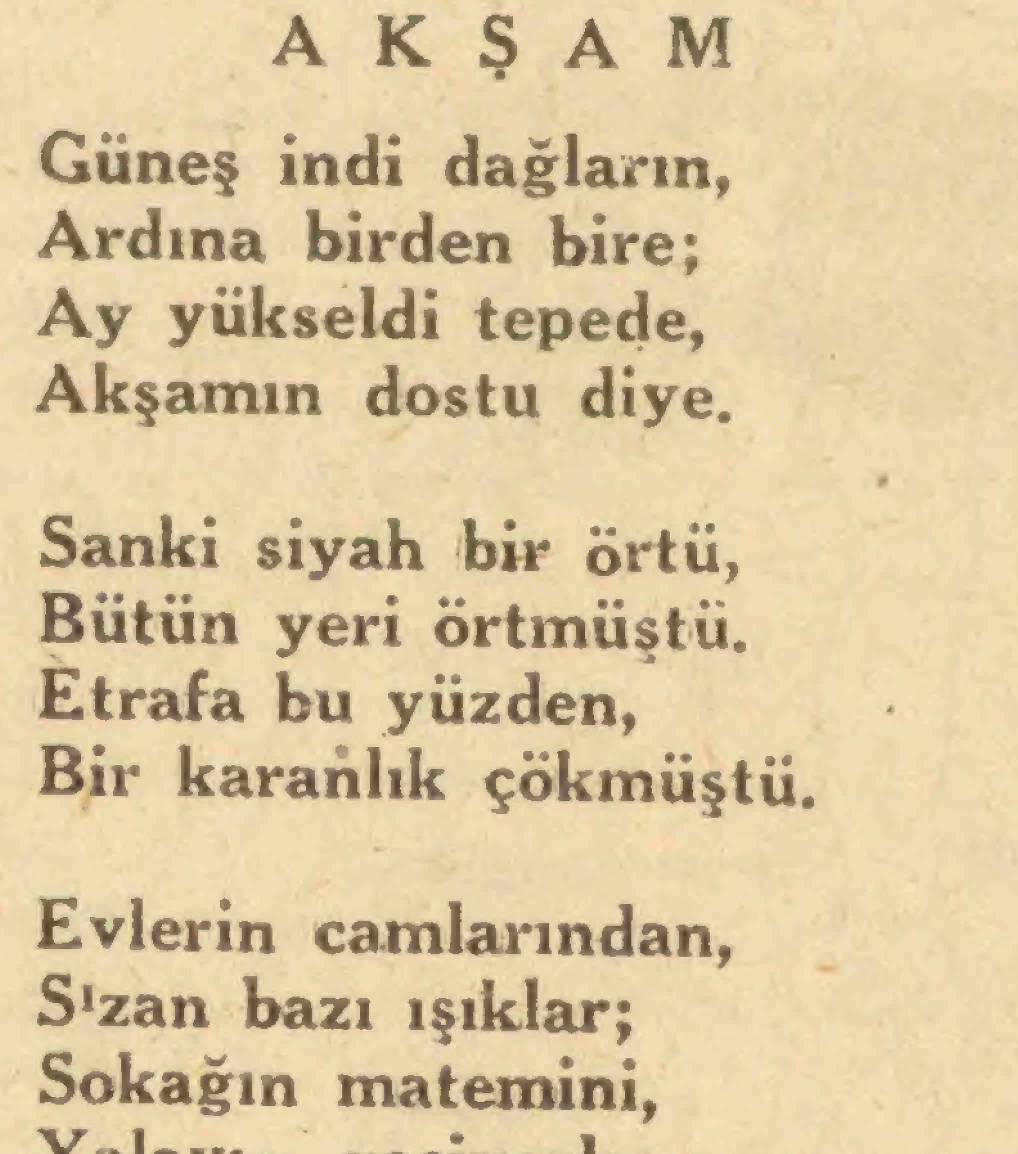

BİRAZDA GÜLELİM

AKIL

Afacan'ı öğretmen derse kaldırmıştı. Çocuk, bütün sorulara saçma sapan cevaplar verdiği için, öğretmen nihayet dayanamayıp, cebinden çıkardığı 25 kuruşu ona uzattı:

— Çarşıya git de, biraz akıl satın al bari..

Afacan kurnaz kurnaz güldü:

— Bizim kapıcı için mi öğretmenim?

SEBEP !

Afacan annesine sordu:

— Anne, sen mi daha akıllısın; yoksa babam mı?

— Bu sorudan maksadın ne bakalım?

— Ben, babamın daha akıllı olmasını isterdim.

— Peki ama neden?

— Herkes beni, senden ziyade babama benzetiyor da ondan..

BASTON

Küçük Afacan, yazlıkta oturan büyük babasının yanında misafirdi.

Bir akşam üzeri beraberce kırlara gitmek için hazırlanmışlardı. Tam kapıdan çıkarken, büyük baba birdenbire durdu:

— Az kalsın unutuyordum. Biraz bekle de bastonumu alayım..

Küçük Afacan kaşlarını çattı:

— Bastona lüzum yok, büyük baba. Yanında ben varken, sana kimse bir şey yapamaz!..

NE İLE ?

O gün sofrada tavuk vardı. Annesi küçük Afacan'a sordu:

— Oğlum, tavuğu salça ile mi yersin, yoksa salata ile mi?

Afacan boynunu bükerek cevap verdi:

— Hayır anne, ellerimle yerim, daha iyi..

AYARLI SAAT

Afacan, mutfaktaki annesine, yemek odasından sesleniyordu:

— Anne, saat tam on iki oldu galiba?

— Hayır oğlum, daha on ikiye on var..

— Ya?.. Benim midem ileri gidiyor öyle ise!..

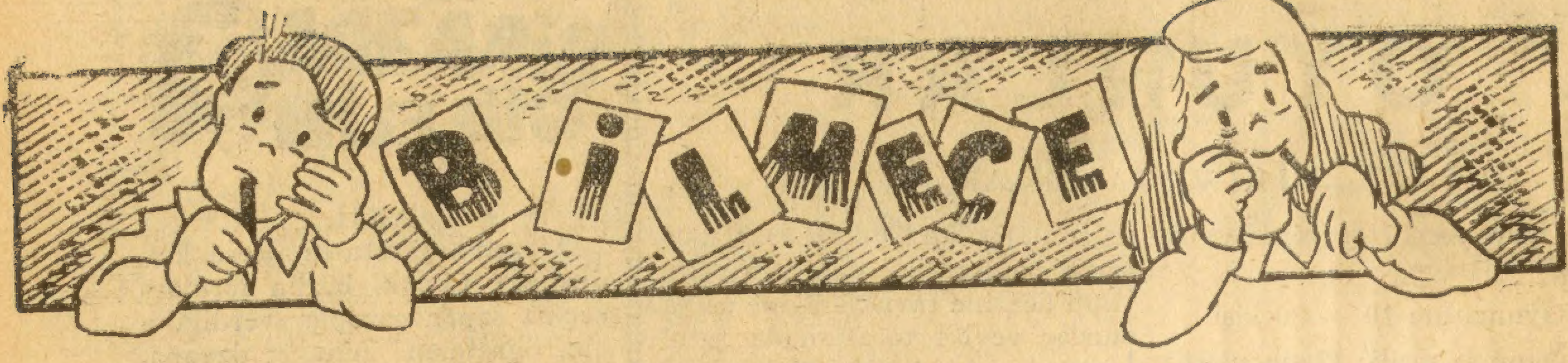

Avcı ile köpek nerede ?

Küçük Neş'e kardeşi avcı olan dayılariyle birgöl kenarında gezmeğe çıkmışlardı. Küçük yaramazlar sudaoynarken, dayılarını ve onun köpeğini kaybettiler. Arayıp bulamadılar. Bakalım siz, bunları bulup, yerlerini gösterebilir misiniz ?

Bulduğunuz takdirde, mecmuayı kesmeden yerlerini işaret ettikten sonra, mufassal adresinizle ve müsabaka kuponu ile birlikte ve üzerine (Afacan Bilmece Memurluğu) yazarak, mecmuamız adresine yollayınız.

Çekilecek kur'ada birinciliği alana küçük bir sinema makinası, ikinciye kıymetli bir dolma kalem, üçüncüye büyük sulu boya takımı ve 30 okuyucuya muhtelif hediyeler verilecektir.

Bilmecede kazananlar hediyelerini Çarşamba günleri idarehanemizden alacaklardır. Taşradaki okuyucularımıza ise hediyeleri, posta ile gönderilecektir.

BULMACA KUPONU: 3

1 İNCİ SAYIMIZDAKİ BULMACADA KAZANANLAR :

Bumacanın halli şudur: Neclânın aradığı kardeşi Faruk, tam başının üstünde, bulut şeklindedir. Bunu doğru bulanlar arasında çekilen Kur'ada:

Elbiselik kumaş:

Ahmet Taluğ (Kuzguncuk).

Yazı takımı:

Meral Ul, Vezneciler Müverrih Hayrullah sokak No. 8 (İstanbul)

Pergel takımı:

Fatma Türkoğlu, (Samatya).

Birer roman kazananlar:

Fahri Çiğdem, Bakkal Yarımca (İzmit); Necdet Arat, Gazi Kemal mah. (Kütahya); Mimi Ellek, Eğri sokak No. 3 (İskenderun); Nilüfer Ogan, Doktor Şevket Bey sokak No. 5-7 (Şişli); Rasim Ağanoğlu, Avcı Bey mah. (Edirne); Habib Demirağ, Kocatepe 954. sokak No. 256 (İzmir); Atlet Aytöre, Cebeci Köylüler sokak No. 27 (Ankara); Cengiz Amcaoğlu, Haşim İşcan İlkokulu 2-C (Bursa); Doğan Özelemir, Kızılmurat Mah. (Tarsus); Şener Onan, Kemalpaşa Cad. No. 118 (Karşıyaka - İzmir); Gülşen Dokumacı, İstanbul Cad. No. 60 (Düzce); Önel Aktik, Divitçioğlu Cad. No. 15 (Samsun); Güngör Günalçın, Belediyede Bayan Faizenin oğlu (Kilis); Çetin Tunca, Orta okul sınıf 3 No. 162 (Buca); Nursan Aktunca, Mühürdar sokak No. 40/5 (Kadıköy); Doğan Akın, Saray mah. Salih sokak No. 16 (Kütahya).

Birer resim albümü kazananlar:

İzzet Vekil, Altıncı Daire Sebat apt. (Beyoğlu); Daim Sözer (Aksaray); Ali Durmaz, (Fatih); Muammer Yapıcı, Zeytinlik (Bakırköy); Suat Çeltikçi, Testereciler (İstanbul).

Birer not defteri kazananlar:

İlhan Gülgeçe, P.T.T. de Ekrem Gülgeçe elile (Ankara); Tamer Karabuğa, (Edirnekapı); Özgür Sarcan, (Bakırköy); Rauf Bayana, Yıldız (Beşiktaş); Hilmi Meral, Atıfbey Mah. 4. sokak No. 4 (Ankara).

DİKKAT !..

Bu para kuponlarımız, bizce "2" kuruş değerindedir. Bu kuponlardan 15 tane biriktirip idaremize getirene 30 kuruşluk kitap verilecektir.

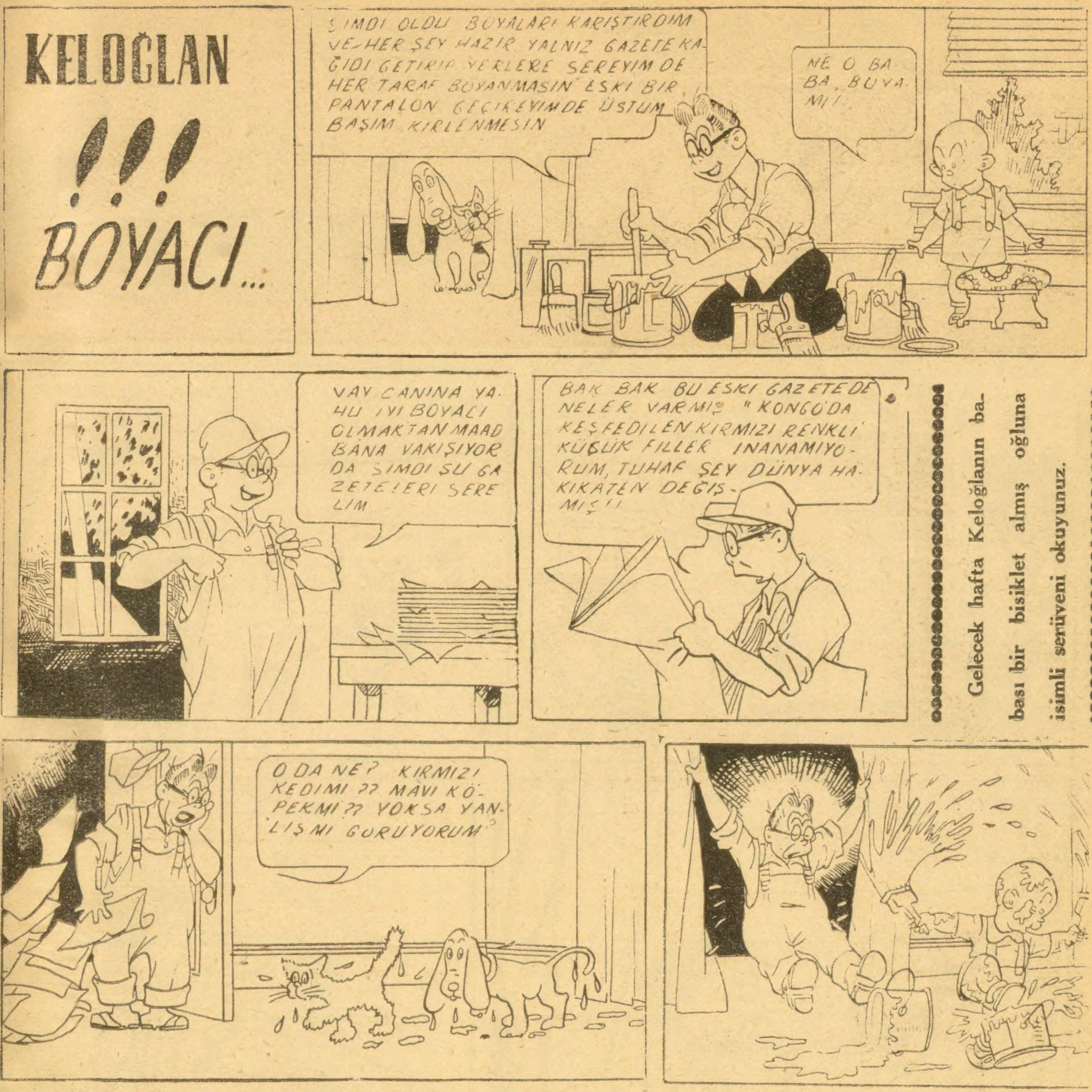

Gelecek hafta Keloğlanın babası bir bisiklet almış oğluna isimli serüveni okuyunuz.

Her memleketin kuşları başka başka dillerle mi konuşur?

Kuşların şarkıları onların lisanıdır. Fakat bu dil kuşların cinslerine göre değiştiği gibi ayni cinsten olan iki kuş başka başka memleketlerden iseler dillerini anlayamazlar.

Bunu son zamanlarda kuşların şarkıları üzerinde tetkikat yapan bir Alman âlimi ortaya koydu. Rauter ismindeki bu âlim bütün kuşların şarkılarını gramofon plâklarına geçirdi. Kim bilir bu işe ne kadar emek sarfetmiştir. Ayni zamanda, çok sabırlı bir adam olması lâzım Çünkü kuşlar emredildiği zaman şarkı söylemezler ki. Seslerini plâğa almak için onların ötmeğe başlamasını beklemek lâzım. Fakat bilginin, kuşların yazı makinesi gürültüsü veya bir havuza damlayan su sesi işittikleri zaman ötüşmeğe başladığı dikkati celbetmiş, o da, kuşları öttürmek için bu usule müracaat mecbur olmuş.

Alman bilginin bu tetkikatına nazaran ayni cinsten olan iki kuşun, meselâ Almanyada yaşıyan bir bülgülle, Fransa da büyüyen bir bülbülün şarkıları arasında şive farkı görmüştür. Tecrübelerine devam etmektedir. Şimdiye kadar otuz beş, kırk kuşun sesini ve şarkısını plâğa almıştır.

HOCA

AFACAN
KORSANLAR ARASINDA
3
KAPTAN AFACANIN GEMİSİNE GİREN CÜRETKÂR KİM?
BAK LUCKİ! VALLAHİ BUNLAR-DA BİZİM GİBİ KORSAN!
HANKİ KORSAN? YAHU BUNLAR ÇOCUK ALAYI! ONLARI DENİZE ATALIM.
YAKALAYIN APTALI!
VAY CANINA
CESSUR BİR OĞLAN! ONUNLA ANLAŞSAM İYİ OLUR!
DUR LUCKİ. BEN İŞİ DÜZELTİRİM...